

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีสี่วัตถุประสงค์หลัก คือ หนึ่ง เพื่อศึกษารูปแบบ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มตลาดเดิม เช่น ยุโรป และญี่ปุ่น กับกลุ่มใหม่ เช่น จีน และเกาหลีใต้ของไทย (6,081 ตัวอย่าง) และประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (998 ตัวอย่างในกัมพูชา, 841 ตัวอย่างในลาว และ 782 ตัวอย่างในเวียดนาม) ส่อง ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบครอบครัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (1,750 ตัวอย่าง) สาม ศึกษาทัศนคติของคนท่องถิน (1,470 ตัวอย่าง) และการรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวใน 4 พื้นที่ คือ ภูเก็ต เชียงใหม่ พัทยา และปาย และ สี่ มีการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบประยัดของคนไทย (503 ตัวอย่าง) ใน การศึกษาใช้แบบสอบถามการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ และคนท่องถิน รวมทั้งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ประกอบการ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์แบบจำลอง สมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของแบบจำลองต่างๆ

ผลการศึกษาพบว่า ภาพลักษณ์ในเรื่องของบรรยายกาศทางสังคมแบบไทยเป็นภาพลักษณ์ที่มีความสำคัญและเป็นที่รับรู้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยทั่วไป และนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นตลาดเดิมของไทยมีความพึงพอใจโดยรวมจากการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวจากตลาดใหม่ของไทย และทุกตลาดมีความภักดีต่อการมาเที่ยวไทยในระดับสูง และ นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ประสบปัญหาการถูกหลอกหลวงมีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์จากชาติอื่นๆ และนักท่องเที่ยวจีนยังเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการใช้จ่ายต่อวันมากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ

การศึกษาใน สปป.ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพอดีในด้านข้อความด้วยไมตรีสูงสุด แต่ภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวที่รัฐพยายามสื่อออกไปด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศยังไม่เกิดผล ส่วนภาพลักษณ์ของกัมพูชาโดยเด่นด้านมรดกโลก และเรียดนามยังมีภาพลักษณ์ที่หลากหลาย แต่ไม่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ

ส่วนการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบครอบครัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวส่วนใหญ่เป็นคนเชียง รองลงมาคือ ยุโรป โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาเที่ยวด้วยตนเองมากกว่าที่จะเลือกใช้บริษัทนำเที่ยว นอกจากนี้บรรยายกาศของแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงสิ่งดึงดูดใจทางด้านวัฒนธรรม อาหาร และราคา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวในมุมมองของนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว

สำหรับผลการศึกษาการรับรู้ผลกรอบของกราฟท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ พบว่า คนท้องถิ่นมีการรับรู้ผลกรอบที่แตกต่างกันตามขนาดและการพัฒนากราฟของแหล่งท่องเที่ยว โดย ผลกรอบเชิงบวกทางเศรษฐกิจได้รับน้ำหนักความสำคัญมากในทุกแหล่งท่องเที่ยว

ผลการศึกษากราฟท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวแบบประยุกต์ได้แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีลักษณะกราฟท่องเที่ยวแบบ Sight seeing ที่เป็นทริปสั้น มีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เร่งรัด โดยสนใจแหล่งท่องเที่ยวรวมชาติมากกว่าประเทศไทย แล้วมีค่าใช้จ่ายต่อวันค่อนข้างต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของจังหวัดเชียงใหม่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีขนาดคณะทัวร์ค่อนข้างใหญ่ และมีจำนวนครั้งในการท่องเที่ยวประมาณ 3 ครั้งต่อปี จึงเป็นหนึ่งในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และมีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ท่องเที่ยวในอนาคต

การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในด้านภาพลักษณ์และด้านการจัดการกราฟท่องเที่ยว ในเมืองและชุมชน

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง นักท่องเที่ยวตลาดใหม่ (จีน เกาหลีใต้) พฤติกรรม การท่องเที่ยว